

spiritum non velle jactare, videri tamen sibi se quoque illius compotem factum, non minus quam ipsos. Est hoc impostorum proprium, spiritum Dei & afflatus arcanos jactare, fidelibus Dei servis obtrektare, spiritum detrudere: ut vi-

A dere est in Zidkia pseudopropheta 1. Reg. 22. 24. Jubemur igitur non cuius spiritui credere, sed probare spiritus, an sint ex Deo.

CAPITIS VIII.

Argumentum, partitio, analysis.

AD alterum caput epistolae Corinthiorum, quod fuit de idolothytis nunc respondet apostolus: liceretne fidelibus libertatem Christianam intelligentibus, occasione ferente, in gentilium idolèis accumbere, carnibus immolatis vesci, vel carnes immolatas ad vescendum à macello emere: deniq; licitumne esset, ad gentilium convivium domestica, quibus idolothyta apponerentur, accumbere. Haec tria quæsitam fuisse, ex fine capitis 10. colligitur. Ad **PRIMUM** apostolus respondet dehortando à tali facto: quoniam etsi ex se licitum esse possit: præstat tamen ob scandalum adherens abstinere: idq; facit tum ἀνασχετικῶς, refellendo prætextus sciolorum, quibus factum suum tegebant, hoc capite 8. & 9. tum κατὰ σκετικῶς, ostendendo rationes, ob quas à tali esu, & similibus licitis, sed noxiis abstinere conveniat cap. 10. usque ad versum 25. Ad **ALTERUM & TERTIUM** respondet annuendo, modo nullius lædatur conscientia: usque ad finem. Haec est διὰ θεοῦ generalis.

HOC capite taxat prætextum accumbentium in idolèis primò generatim, quòd non satis sit, libertatem Christianam circa res medias scire, sed quòd scientia charitate sit temperanda, ne salutaris libertas in noxiam licentiam degeneret: Deinde speciatim, quòd licet idola nihil sint, & cibi indifferentes, qui nec placere, nec displicere nos faciant Deo: tamen non omnes habeant talem scientiam. & eam habentes esu scandaloso variè nò modo in fratres infirmos, sed in Christum ipsum peccent: Unde tandem a talibus cibis abstinendum esse concludit.

Partes igitur capituli constituto tres:

PRIMA ver. 1. 2. 3. est occupatio prætextus generalis, quem ad excusandum factum primo loco attulisse videntur: Qui sciunt.

B h. e. probè intelligunt libertatem Christianam in adiaphoris, non peccant ea utentes. Nos omnes scimus libertatem nostram. Ea igitur utentes non peccamus. Assumptionem ponit παρακλητικῶς ver. 1. οὐκ ἀγαγῶ

[Marginal notes on the right page of the manuscript, partially visible:]
 465
 negabit post
 maiorem omisan
 primum attribut
 tes, nempe cum
 ubiq; qua scienti
 sciam, et ywawt
 Qui sciunt, nen
 qui habent sci
 manam per sua
 nihil scire ver.
 let subjectum
 doctus est à I
 no peccabit
 Προ
 tionē, posterior
 SECUNDA P
 redarguit duas
 pro facto suo
 ratio est usque a
 nihil esse, es
 mada: quia scin
 gnata. Quoden
 ne cibos inquinare
 nihil esse in
 idolothyta non sunt
 omnia, minorem
 ver. 4. οὐκ ἀγαγῶ
 quòd idolum nih
 ratione à cor
 &c. Et ra
 ra opinionis f
 ver. 5. κα
 ratione per ac
 Christiani credan
 Dominum:
 & effectis p
 &c. S
 quòd omnes sciar
 universaliter
 legationem, pro
 undam opinion
 quæsi aliquid n
 idolothytis, quia
 οὐκ ἀγαγῶ